

— Чий Стефанъ?

— Не знаа.

— Кждѣ щѣше да ходи мющерията?

— За с. Петричъ.

— Отидоха ли на Петричъ?

— Отишли.

— Кога?

— Рано сутринъта.

— Мющерията не се ли качи въ хана на файтона?

— На друго мѣсто сж е качилъ.

— Кой мѣсець бѣше това?

— Не знаа кой мѣсець бѣше, но знаа, че бѣше есѣнь.

Чл. Подполк. Кутинцевъ: Въ кой ханъ бѣше това?

— Въ хана на Василъ Антоновъ?

— Ти слуга ли бѣше тамъ?

— Файтонджия.

(Влиза свидѣтеля Ставри Кръстевъ).

Прѣдсед.: Свидѣтель Ставри Кръстевъ, вий дадохте клѣтва, че ще покажете право, всичко каквото знаете, безъ да укрите нѣщо, като помните, че за всичко това ще отговаряте прѣдъ Бога и прѣдъ закона. Я раскажете прѣдъ сжда каквото знаете по това дѣло.

Свид. Ставри Кръстевъ: Намирахъ се единъ день въ една кръчма на Алабинска улица, единъ човѣкъ попита има ли единъ файтонъ. Ханджията му каза, да извика нѣкой си Иосифъ файтонджия, за да отиде, но той каза, че конетѣ му били уморени, та нѣма да отиде. Послѣ повикаха другъ файтонджия, той отиде и направиха пазарлъкъ съ мющерията, щото да отиде рано, още прѣзъ нощъта и му даде капаръ. И дѣйствиелно по-рано тръгнаха. Мющерията слѣдъ пазарлъка си отиде, файтонджията си глѣда конетѣ прѣзъ нощъта, точно кое врѣме сж отишли сутринъта, незнаа. Това само знаа.

Прокурора: Ти не познавашъ ли тоя човѣкъ?

— Не го познавамъ.

— Той за себе си ли пазари файтона, и кждѣ щѣше да отива?

— Пазари го за себе си, за да отива на с. Петричъ.

— Какъ му е името на файтонджията, съ когото се пазарили?

— Името му е Стефанъ Николовъ.

— Какъ сж прѣкарвали по пхтя не знаешъ ли?